

Ağustosböceği ile Karınca

Karınca çok çalışkanmış; yazın sımsıcak günlerine aldırış etmeden kışa hazırlık yapıyor, hiç durmadan çalışıyormuş. Bulduğu tüm yiyecekleri kilerine götürüyor, kış için erzak topluyormuş. Ağustosböceği ise bir ağacın gölgesinde uzanmış, elinde sazı şarkı söyleyip, eğleniyormuş. Ne kışın soğuk günlerini düşünüyor, ne yaz bitince ne yapacağı ile ilgili tasalanıyormuş. Karıncayı çalışırken görünce de ‘Karınca kardeş, bu kadar çok çalışma, gel sen de benimle birlikte şarkı söyleyip, eğlen. Biraz hayatın tadını çıkar demiş.’ Karınca ağustosböceğinin söylediklerine kulak asmadan, çalışmaya devam etmiş.

Aylar geçmiş, yazın sıcak günleri sonbaharın serin günlerine, sonbaharın serin günleri ise kışın soğuk günlerine dönmüş. Nihayet kış gelip çatınca, her yer karla kaplanmış. Ağustosböceği karların içinde yiyecek hiçbir şey bulamıyor, aç bilaç ordan oraya gezinip duruyormuş. Aklına karınca gelmiş ‘Karınca kardeş bütün yaz çalıştı, onu bulursam mutlaka yemek de bulmuş olurum’ diye düşünmüş. Kalan son gücünü de toplayarak karıncanın evine gitmiş ve karıncadan yiyecek yemek istemiş. Karınca ise ‘Eğer sen de şarkı söyleyip, eğlenmek yerine, benim gibi çalışıp, yemek toplasaydın, şu anda dışarda aç kalmış olmazdın. Çok açsan, yine şarkı söyleyip, eğlen, belki açlığını unutursun’ diyerek ağustosböceğine çok iyi bir ders vermiş.

